

kunne få regeringspartierne overtalt til at indføre domstolsprøvelse af denne her karakter, som Enhedslisten nu foreslår. SF støttede forslaget. Vi stillede vist ændringsforslag om det, tror jeg, og vi finder stadig væk, at der er et relativt stort problem.

Kl. 22.15

Det er jo ikke tilfældige enrumsanbringelser, der tales om, det er jo 3-6 måneder og derover. Vi har i forskellige sammenhænge hørt om en enkelt, der har siddet enrumsanbragt i 3 år og 10 måneder.

Til orientering for ordførerne, som har afvist det her forslag, kan jeg sige, at jeg personlig har fået en lang række henvendelser fra ansatte i kriminalforsorgsinstitutionerne, der er vidende om denne her person, der sidder så lang tid, og som er meget, meget utilfredse med den behandling, han udsættes for. Så det er ikke blot indsatte, der beklager sig over det, det er også ansatte, fordi de kan se, at det pågældende menneske er ved at bryde sammen.

Og hvad sker der? På et eller andet tidspunkt kommer de ud igen, nedbrudte, og hvad er der så af mulighed for at undgå fremtidig kriminalitet? Det synes jeg hr. Per Dalggaard skulle overveje, også den dér fuldstændige blanke afvisning af, at der overhovedet er en grund til, at man fra samfundets side giver indsatte en ordentlig behandling. For hvis man gør det, forhindrer man fremtidige ofre. Det er SF's politik. Det er ikke Dansk Folkepartis politik. Det er Dansk Folkeparti ligeglade med. Men sådan er det jo så forskelligt, det er jo derfor, vi er medlem af forskellige partier, bl.a.

SF støtter forslaget og synes, at det er en god idé, Socialdemokratiet er kommet med, og vi tager denne her rapport til en grundig behandling i Retsudvalget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg takke for debatten.

Jeg vil starte med at sige, at jeg er enig i forslaget fra Socialdemokratiets ordfører om, at vi skal drøfte den rapport, der er kommet, og se nærmere på de forskellige problemer og forslag til løsninger, der er rejst dér. Jeg er også spændt på at se de høringssvar, der kommer vedrørende rapporten.

Men jeg vil sige, at det for mig og for Enhedslisten også er vigtigt, at vi ikke drøfter det her spørgsmål og tager så mange ting ind, at der går flere år, før vi får løst det problem, der er med, at nogle få – og efter hvad jeg har kunnet se i rapporten, er der to – der har siddet enrumsanbragt i over 3 år. Og det er alt, alt for længe at sidde uden at få lov til at få det prøvet ved domstole.

Så derfor: En grundig behandling af rapporten, men det skal ikke stille sig i vejen for, at vi kan se på det isolerede forhold, hvis det trækker ud længe med den grundige behandling.

Så vil jeg lige sige til ordføreren fra Dansk Folkeparti, at fra venstrefløjens side er vi mest opmærksomme på at forebygge kriminalitet. Desværre ser det ud til, at Dansk Folkeparti og også nogle af ordførerne fra de borgerlige partier er mere optaget af hårdere straffe end af at forebygge kriminalitet. Det forebyggende arbejde bliver skåret ned med den finanslov, der ligger nu, og det eneste, vi indtil nu har hørt af konkrete initiativer omkring det kriminalpræventive, er hårdere straffe, som alle undersøgelser viser ikke hjælper noget som helst, men tværtimod kan risikere at føre til mere kriminalitet.

Så kan man jo selv vælge, om man vil prøve at forebygge kriminalitet, eller om man hellere bare vil have hårdere straffe, så man udadtil kan fremstå, som om man gør noget, men reelt altså øger skadevirkningen for de ofre, det går ud over.

Så sagde ministeren i sin gennemgang af rapporten fra arbejdsgruppen, at en af de store forskelle, der er på indsatte, der er enrumsanbragt, og så varetægtsfanger, der er anbragt i isolationsfængsel, er, at de indsatte jo kan komme ud af enrumsanbringelsen, hvis de ændrer deres adfærd. Det bemærkede jeg mig også at der stod i rapporten. Jeg kunne godt lide at vide, om det så betyder, at de, der sidder i enrum, får sådan en vejledning i, at hvis de begynder at opføre sig lidt pænere og gør sådan og sådan, kan de altså komme ud af denne her enrumsanbringelse, eller hvad er det for en adfærd, de indsatte kan ændre, så de bare selv kan bestemme, om de kan komme ud eller ej i modsætning til varetægtsfangerne? Det vil jeg i hvert fald gerne høre lidt mere om, før jeg godtager det argument.

Så sagde ordføreren fra Venstre, at folk, der sad i fængsel, allerede havde kostet samfundet så mange ressourcer, så man ikke mente, at man skulle bruge yderligere ressourcer på dem, fordi